

A gyülekezeti vének (vezetők) megintése – Zac Poonen

Discipline Of Elders In The Church by Zac Poonen

<http://www.cfcindia.com/article/discipline-of-elders-in-the-church>

Az első század vége felé a sok - megkülönböztető képességgel nem rendelkező - hívőre nagy hatással lehetett az efézusi gyülekezeti vének buzgósága és szolgálata. Túlságosan büszkék voltak és dicsekedtek az Úrért végzett munkáikkal. Amit azonban sem azok a hívők, sem maguk a vének nem tudtak, hogy az Úrnak teljesen más véleménye volt róluk. Az Úr megmutatta nekik a súlyos hanyatlásukat és ezért a gyülekezetük a nem megfelelő minősítést kapta. Az Úr azt mondta nekik:

*„Tudom a te dolgaidat, és a te fáradságodat és türeseedet, és hogy a gonoszokat nem szenvedheted, és megkísértetted azokat, akik apostoloknak mondják magokat, holott nem azok, és hazugoknak találtad őket; És terhet viseltél, és béketűró vagy, és az én nevemért fáradoztál és nem fáradtál el. De az a mondásom ellened, hogy az első szeretetedet elhagytad. Emlékezzél meg azért **honnét estél ki**, és **térj meg**, és az előbbi cselekedeteket cselekedd; ha pedig nem, hamar eljövök ellened, és a te **gyertyatartódat kimozdítom** helyéből, ha meg nem térsz.”* (Jelenések 2.1-5).

A munkájukon lévő áldás miatt felfuvalkodott vének kiestek a kegyelemből a *nélkül, hogy észrevették volna*. Gyülekezeti tagjaik csodálatában éltek és vakok voltak a saját büszkeségük miatt. Az Úr ezért figyelmeztette őket János apostol által, hogy a gyülekezetük nem fogadható el ("*ki fogom mozdítani a gyertyatartódat*"), ha meg nem térsz. Mi van, ha nem térnek meg? Akkor a gyülekezet az Úr számára nem lenne elfogadható. Azután a győztesek (Jelenések 2.7) elhagynák a gyülekezetet és elkezdenének összejönni külön, valahol máshol.

Ha egy vén nem hajlandó megalázni magát és megtérni, akkor az 1 Timóteus 5.19-21-ben lévő útmutatást kell követni:

"Ne hallgass meg egy vén elleni panaszokat mindaddig, míg két-vagy három tanú nem vádolja őt. Ha valóban bűnt követett el, akkor meg kell inteni őt az egész gyülekezet jelenlétében, hogy senki se kövesse a példáját. Ünnepelesen megparancsolom nektek Isten, az Úr Jézus Krisztus és a szent angyalok jelenlétében, hogy ezt cselekedjétek még akkor is, ha ez a vén a bizalmas barátotok. Mindenkivel pontosan ugyanolyan módon kell eljárni" (Living Bible fordítása).

Amikor egy vént (vezetőt) helyre kell igazítani és meginteni, akkor Isten azt akarja, hogy az az egész gyülekezet tudtával történjen. Ez azért fontos, mert minden hívőnek a gyülekezetben tudnia kell, hogy egy vént *miért* intettek meg. *Nehogy azt gondolják, hogy ez néhány ember vénnel szembeni előítélete vagy valamiféle személyes harag miatt történt.*

Ezért, amikor az Úr azt mondta János apostolnak, hogy írja le az efézusi vének és a négy másik gyülekezet visszacsúszott véneinek a hibáit (Jel.2.,3), Jézus azt is mondta,

hogy a levelek másolatait küldje el mind a hét gyülekezetnek és **minden gyülekezetben nyilvánosan olvassák fel.** (Jel. 1.11). A vének hibáinak ilyen módon való nyilvánossá tétele nagyon kellemetlen volt a véneknek. Képzeljük el mennyire kellemetlen lehetett a laodíciái gyülekezet véneinek (és a családjuknak) azt hallani, hogy felolvassák minden gyülekezetben: *"te vagy a nyomorult és a nyavalyás, a szegény, a vak és a mezítelen"*. (Jel. 3.17)

Isten nyilvánosan fenyíti meg a véneket, mert nem akarja, hogy a gyülekezeti tagok is kövessék a példájukat. Amikor az Úr kiválaszt vénnek valakit a gyülekezetébe, akkor nagy tiszteletben részesíti. Ha azonban a vén felfuvalkodik és visszautasítja a felszólítást, hogy alázza meg magát, akkor az Úr nyilvánosságra fogja hozni a hibáját és megalázza őt. *"Valakinek sokat adtak, sokat követelnek tőle; és akire sokat bíztak, többet kívánnak tőle."* (Lukács 12:48).

Amikor Péter azt javasolta Jézusnak, hogy ne menjen a keresztre, az Úr nyilvánosan **megdorgálta Pétert** és "**Sátánnak**" nevezte őt, mindenki jelenlétében (Máté 16:23). Közülünk a legtöbben azt gondolnák, hogy „szellemibb” lett volna félrehívni Pétert, barátságosan és titokban megdorgálni őt. Isten útjai azonban nem a mi útjaink. Jézus *nyilvánosan* megdorgálta Pétert mindenki hallatára. Ez volt a legerősebb fenyítés, amiben Jézus valaha is részesített valakit. Hasonlóan szigorú volt, amikor nyilvánosan korbácsot ragadott, hogy megbüntesse a szegény embereket kihaló kapzsi embereket a templomban (János 2:15-16). A legtöbben inkább egy kevésbé drámai eljárást tartanánk jónak, Jézust azonban „*az Isten házához való féltő szeretet emésztette.*” (János 2:17) A legtöbb hívő nem ismeri ezt, mert nem rendelkeznek hasonló buzgósággal.

Amikor Péter Antiókhában megalkuvást mutatott, Pál Jézus példáját követte és a többi hívő jelenlétében nyilvánosan megdorgálta Pétert. Később Pál még írt is erről az esetről a Galáciában lévő gyülekezeteknek, így ők is tudomást szerezhetek Péter hibájáról. (Gal.2:11-13). Legtöbben – különösen az éretlen hívők Galáciában – hibáztathatták Pált, hogy miért írt ilyet egy olyan istenfélő emberről, mint Péter. Ez azonban azért van, mert tudatlanok voltak Isten dolgait illetően. Pált a Szent Szellem indította ennek leírására és ez Isten Igéjének részévé vált, hogy bennünket is tanítson a dolgoknak Isten szerint való megtételére, ami nagyon eltér attól, amit mi gondolunk. Jó, ha megalázzuk magunkat és tudomásul vesszük ezt.

Jézus úgy tanított imádkozni, hogy *"szenteltesék meg a te neved"*, ami az első kívánságunk az imában. Az Isten nevének beszennyezése, ha keresztyén igehirdetők arra kérik az embereket, hogy adjanak pénzt a szolgálatukra. Ez által **pénz-szeretőnek és harácsolónak festjük le az Urat.**

Isten nevét szennyezzük be akkor is, amikor keresztyén vezetők **uralkodnak a többi hívőn és magukhoz kötik őket.** Jézus *Szolga* volt és azt mondta a tanítványainak, hogy ők is szolgáljanak mások felé és ne "**jótevői**" legyenek (Lukács 22:25-26). Amikor emberek jótevői vagyunk, akkor magunkhoz kötjük őket és nem

Krisztushoz. Az ilyen „bábáskodás” meggátolja a hívőket abban, hogy felnőjenek az érettségre és a következő generáció erős vezetőivé váljanak.

Ha a vének és az igehirdetők megcsúfolják Krisztus nevét, akkor a hatalommal rendelkező szolgálónak türelmesen meg kell inteni őket, és azt követően nyilvánosság elé vinni, ha nem változnak meg. Akik hatalommal rendelkeznek, azoknak ugyanolyan buzgósággal kell reagálni Isten háza tisztaságának beszenyezésére, ahogyan Jézus és Pál is tette.

Ki rendelkezik olyan hatalommal, hogy megdorgáljon egy vént? A válasz egyszerű: **aki hatalommal rendelkezik egy vén szolgálatba állítására, annak van hatalma arra is, hogy megfenyítse őt.** Az Ap.csel. 14.23-ban azt látjuk, hogy az apostol volt az, aki beállított véneket, és ezért ők meg is fenyíthették őket. **Ne próbálkozzál ezzel, amíg Isten nem ad neked ilyen hatalmat.**

János apostol ír egy vénről, aki elutasította a fenyítést:

”Írtam a gyülekezetnek; de Diotrefész, aki elsőséget kíván közöttük, nem fogad el minket. Ezért, ha odamegyek, felemlítem az ő dolgait, amelyeket cselekszik, gonosz szavakkal csácsogván ellenünk; sőt nem elégedvén meg ezzel, maga sem fogadja be az atyafiakat, és akik ezt akarnák, azokat is akadályozza, és az egyházból kiveti.” (3 János 1.9-10).

János lehetett az egyik, aki beállította Diotrefészt a vén szolgálatába – és Diotrefész örömmel elfogadhatta János hatalmát, amikor *beállította* őt vénnek. Később azonban nem volt hajlandó elfogadni a helyreigazítást ugyanattól az apostoltól. A büszkeségével Diotrefész a *szolgáloi székéből* (ez igazi helye egy vénnek) átült egy *trónra*, mint egy király!

Az első századi gyülekezet-plántálási munka kiszélesedése következtében Pál nem mehetett el mindig személyesen egy gyülekezetbe, hogy véneket állítson be. Ilyenkor elküldte a személyes képviselőjét – olyan embereket, mint Timóteus és Titusz - , akiket bátorított abban, hogy állítsanak be véneket helyette (Lásd Titusz 1:5). Ez az újszövetségi minta.

Jézus Krisztus sok gyülekezete halott vallási intézménnyé vált mára, Isten háza szellemi erejének bemutatása helyett, mert az ilyen apostoli hatalom egyáltalán nem létezik, és ezért a hívők elnézőkké váltak a bűnökkel szemben és megalkudnak. Ezért jutottak oda, hogy minden megalkuvás elleni erős igehirdetést úgy tekintenek, hogy az „egy kemény üzenet”. Jézus prédikálását sok tanítványa szintén „*keménynek*” tartotta, megsértődtek és elhagyták Őt. (Lásd János 6:60-66).

Pált - az élete vége felé - szintén sok munkatársa elhagyta, mert **Pál üzenetét és apostoli fegyelmezését „keménynek” találták.** Néhány hűséges tanítványa azonban kitartott mellette az élete végéig. (Lásd 2 Tim.1:15-16). Velük együtt Pál sikeresen

befejezte a futását és így Isten szándéka teljesen végrehajtásra került az életében (2 Tim.4:7).

A Szent Szellem mondja: „*Szükség, hogy szakadások is legyenek köztetek, **hogyan a kipróbáltak nyilvánvalókká legyenek.***” (1 Kor.11:19). Isten népe között az ilyen szakadások által válik szét a világosság és a sötétség ma is – éppen úgy, mint kezdetben. (1 Mózses 1:4). A gyülekezet a hűséges embereken keresztül tudja megőrizni - generációról generációra – az Úr nevééről szóló tiszta bizonyágtételt.

Ha Isten teljes akaratát keményen és erőteljesen hirdeted, meg fogod tapasztalni, hogy az emberek megsértődnek és elhagynak téged, mert az üzenetedet "túl keménynek" találják, ahogyan Jézust és Pált elhagyták az emberek. Egy kevés hűséges tanítvány azonban el fogja fogadni Isten igazságát és veled maradnak és velük fog felépülni Isten igazi gyülekezete.

Isten keresi az istenfélő, alázatos és hűséges vezetőket ma, akik nem emberek tetszését keresik, akik szigorúan fellépnek a bűn minden formája és a megalkuvás ellen. Krisztus Teste az ilyen emberekből fog felépülni, ahogyan Isten akarja felépíteni azt.

Az Úr tartson meg bennünket alázatosságban és segítsen nekünk hűségesnek maradni a visszaesés és szellemi hanyatlás mostani napjaiban.

Akinek van füle, hallja meg.

- § -

Christian Fellowship Church, Bangalore, India – Minden jog fenntartva!

Ez az írás - változtatás nélkül - szabadon terjeszthető a szerző nevének és a CFC honlapcímének (<http://www.cfcindia.com>) egyértelmű feltüntetésével.

Fordította: Abonyi Sándor